

ANC: l'espai i el camí

El 5 d'abril l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) celebrarà a Tarragona la seva pròxima assemblea general. S'hi discutirà la ponència que estableix les línies bàsiques d'actuació, el "full de ruta", de cara al cicle immediat. El document, que durant aquests dies ha estat objecte de debat intern i del procediment de presentació d'esmenes, serà probablement millorat i afinat. Però, fins i tot en la seva formulació inicial, provisional, és un document clar, dens i ordenat, que mereix ser àmpliament conegut i debatut. Especialment per totes aquelles persones interessades en el procés polític català i que tenen dubtes o es plantegen preguntes elementals sobre el futur. La ponència és, efectivament, un text d'orientació política plantejat amb l'objectiu explícit d'assolir la independència. I una de les seves principals virtuts és la preocupació constant per la intervenció pràctica, pel què caldrà fer en cada moment i per quin és el paper que correspondrà a cadascú.

Llegint el document, resulta evident que l'ANC és ben conscient de la seva importància en l'articulació de la mobilització cívica democràtica; i, també, perfectament conscient que ja hem entrat en el període decisiu del conflicte amb l'Estat. El text conté l'assumpció per l'ANC de tot el protagonisme que l'evolució dels fets li pugui requerir, sabent que el procés està en marxa, que disposa d'una força considerable i que té el ferm compromís d'arribar a un procés constituent, a la construcció d'un nou estat. En aquest punt, cal destacar la claredat expositiva en relació a la

necessitat immediata de començar a guanyar, i al reconeixement de les moltes dificultats que caldrà vèncer.

La ponència parteix d'una bona síntesi dels diversos escenaris que es poden plantejar fins al 9 de novembre: consulta tolerada; consulta amb l'oposició total de l'Estat; impossibilitat de celebració de la consulta; suspensió de l'autonomia. I proposa les actuacions corresponents a cada escenari: "La societat catalana ha d'estar preparada i disposada a actuar en qualsevol dels escenaris polítics que es puguin arribar a produir". Destaca la necessitat de disposar, en qualsevol de les hipòtesis, del suport d'una àmplia majoria social i estableix que, en aquesta fase, "l'objectiu prioritari

JOAN M. TRESSERRAS

COMUNICÒLEG, UAB

La ponència de l'ANC per al 5 d'abril proposa actuacions per a cada escenari del procés

del poble català és la celebració de la consulta el 9 de novembre del 2014". La realització de la consulta –els dos primers escenaris consignats– i l'eixamplament de la majoria social són els referents de les campanyes que l'organització ja va duent a terme per tot el territori. El tercer escenari (impossibilitat de celebració de la consulta) trasllada al Govern i el Parlament la iniciativa de convocar eleccions anticipades. I el quart obliga a la constitució de l'assemblea de representants electes per mantenir el procés i procedir a la declaració de la independència.

En l'actual etapa, l'esforç de l'ANC està centrat, en primer terme, a fer arribar a tota la ciutadania la preocupació per fer efectiu el

dret que tenim com a poble a decidir el nostre futur i a guanyar suports per al sí+sí. Simultàniament, l'esforç s'encamina a preparar bé els actes de l'Onze de Setembre perquè esdevinguin una demostració d'energia i un punt d'inflexió de cara a l'interior i a l'exterior: "Han de ser entesos com la culminació d'un procés popular, cada cop més massiu, que enceti la recta final cap a la independència i han de tenir un ressò mundial superior a les dues Diades anteriors". En cas d'eleccions anticipades, el document aposta per l'afavoriment d'una candidatura unitària de "partits i forces socials" que proposin la declaració d'independència com a primer acte del nou Parlament.

La darrera part de la ponència exposa succintament els valors que han d'inspirar el procés constituent de la República Catalana, i assenyal·la la importància de propiciar un ampli reconeixement internacional. Finalment, acaba destacant algunes qüestions fonamentals com la seguretat, el control de grans infraestructures, la fiscalitat, les comunicacions i, en definitiva, el conjunt de senyals que han de reforçar la percepció ciutadana del canvi de situació.

Aquesta ponència de l'ANC és rellevant perquè delimita l'espai de trobada més transversal i plural del sobiranisme; i perquè en les seves posicions hi ha els elements i principis inspiradors que poden segellar millor la unitat social i nacional per la independència. L'essència de la història –deia Arnold Hauser– és la seva imprevisibilitat. Però la reflexió i el debat del projecte ens ajuden a traçar el camí cap a l'imminent.

